

ת"פ 9788/01/13 - מדינת ישראל נגד ד' א'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 9788-01-13 באיחוד דיון עם
ת"פ 42442-08-13
30 מרץ 2015

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

ד' א'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - שגית שלו

הנאשם ובא כוחו עו"ד - דוד כץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין ללא הרשעה

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בניגוד לסעיפים 382(ב) ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 2/1/2012 בסמוך לשעה 18:30, על רקע ויכוח שנתגלע בין הנאשם לרעייתו, המתלוננת, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך, שהשליך לעברה את שלט הטלוויזיה. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שהשליך לעברה נעל שפגעה בגופה.

בהמשך לאמור, ומשהתקשרה המתלוננת למשטרה איים עליה הנאשם באומרו לה: "אם תגיע משטרה זה הסוף שלך ושלי".

עוד נטען, כי ביום 27/12/2012 בשעה שאינה ידועה, ועל רקע ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת בנוגע לקניית חפצים לבית, ובעודם ישובים ברכב, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "את לא תזכי לחגוג אני אפגע בך".

עוד נטען, כי כעשרה ימים עובר ליום 2/1/2012, בביתם, ועל רקע ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שנתן לה מכת אגרוף ביד ימין.

עוד נטען, כי שלושה שבועות עובר ליום 2/1/2012, בחדר המחשב בבית, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: " אני אמרח לך את הפנים על הקיר ואעשה ממך טפט, אם תתלונני במשטרה לא אכפת לי מהתוצאות, אין לי מה להפסיד", כשהדברים נאמרו על ידי הנאשם בכוונה להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

3. הנאשם צירף תיק נוסף שמספרו: ת"פ 42442-08-13 במסגרתו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הפרת צו ביהמ"ש שנועד להגן על אדם בניגוד לסעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בכך, שביום 19/1/2013 בסמוך לשעה 13:57 התקשר הנאשם, עת היה נתון במעצר, למכשיר הטלפון הנייד של רעייתו, וזאת בניגוד להוראה החוקית שניתנה בעניינו במסגרת ה"ט 6732-01-13 ושעל פיה נאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת, בין במישרין ובין בעקיפין, לרבות באמצעות הטלפון.

א. טענות הצדדים:

4. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, תוך שטענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירות אלימות במשפחה בנסיבות דומות למקרה דנן נע בין הימנעות מהרשעה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

5. הסנגור לא הקל ראש בחומרת העבירות והפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להעדר עבר פלילי, להודאתו במיוחד לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, ל-25 שנות שירותו הצבאי, לתקופת המעצר בת ששת החודשים בה היה נתון במסגרת תיק זה, לתקופה בת ארבעת החודשים בה היה נתון בתנאים מגבילים במסגרת טיפולית, לגירושיו מהמתלוננת וניתוק הקשר עמה ועם יתר בני משפחתו, לאפשרות הפגיעה הממשית בעיסוקו כתוצאה מהרשעה ולהמלצתו החיובית של שירות המבחן, וטען כי יש מקום לבכר במקרה זה את שיקולי השיקום ולאמץ את המלצות התסקיר, להימנע מהרשעה ולהסתפק בעונשים שהומלצו על ידי שירות המבחן.

6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

ב. תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוזמנו והתקבלו 3 תסקירים.

7. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 26/3/014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 62; נעדר עבר פלילי; עלה לישראל מרומניה עם הוריו בהיותו כבן 12; חווה קשיי קליטה; שירת שירות מלא בחיל הים; גמלאי צה"ל לאחר יותר מעשרים שנות שירות; לאחר שחרורו מצה"ל ובמשך כשבע שנים רוב הזמן לא עבד או הועסק בעבודות מזדמנות; גרוש מהמתלוננת בתיק, על רקע האירועים נושאי האישום; אב לארבעה; מתגורר בגפו ב****; עובד בחברת "*****" כמנהל פרויקטים מחדש אוקטובר 2013.

8. לדבריו של הנאשם בפני שירות המבחן, בשנים האחרונות ועל רקע חוסר תעסוקה, עלו יחסיו עם המתלוננת על שרטון תוך שהפך לאדם נרגז, חסר סבלנות, ונהג לקלל ולגדף. על רקע האמור, בליווי ובעידוד המתלוננת פנה ליעוץ פסיכיאטרי

במסגרתו קיבל מרשם לקבלת תרופות הרגעה, אך הפסיק את הטיפול על דעת עצמו משלא חש הטבה במצבו.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על העבירות נושאות האישומים, תוך שנטה לצמצם את חומרתו. לדברי הנאשם בפני השירות הוא אינו זוכר את האירוע בכללותו אך ציין כי אכן השליך על המתלוננת נעל וקילל, אולם לא פגע בה באגרוף בפניה. הנאשם הביע הבנה למצבה של המתלוננת והביע חרטה על אופן התנהלותו, שהביאה אותו לחוויית בדידות וריחוק מכל בני משפחתו.

10. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת עלה, כי מערכת נישואיה עם הנאשם התאפיינה באלימות פיזית ומילולית. המתלוננת תיארה את הנאשם כאדם כוחני, בלתי צפוי, המתקשה לשמר יחסים בין אישיים תקינים עם סביבתו, תוך שנטה להשליט בבית אווירת טרור ופחד, ואף נקט באלימות פיזית ומילולית כלפי ילדיהם המשותפים. המתלוננת מסרה כי כיום לאחר גירושיהם ומכירת ביתם המשותף כל רצונה מתמצה בכך שהנאשם ימנע מיצירת כל קשר עמה, ובכך יאפשר לה לשקם את חייה.

11. שירות המבחן מציין, כי הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת הטיפולית "*****" מחודש יוני 2013 ועד לחודש אוקטובר 2013, במסגרתו השתתף בטיפולים קבוצתיים על בסיס יומי, טיפולים תראפויטיים וטיפולים פרטניים.

12. ממידע שנמסר אודות הנאשם מהגורמים הטיפוליים עלה, כי מערכת היחסים של הנאשם והמתלוננת נעה על הציר שבין "ירח דבש מדומה" לבין התפרצויות אלימות; הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי הכולל התבוננות פנימית מעמיקה והכרות עם החלקים הפוגעניים שבו; קיימת עדיין אצל הנאשם התייחסות מצמצמת סביב התקריות האלימות על רקע קשייו להכיר בעצמו כעובר חוק, במיוחד על רקע עברו הצבאי.

13. הגורמים המטפלים התרשמו עוד, כי הרצון שהביע הנאשם לשינוי נובע מתוך תחושות קשות של אכזבה ואשמה, לאור היחסים המורכבים שנוצרו בינו לבין בני משפחתו, על רקע אופיו הנוקשה כאב וכבעל. גורמי הטיפול העריכו כי חל שיפור ביכולת הנאשם לגלות גמישות בדפוסי פעולתו וחשיבתו ואולם, עדיין ישנו צורך בהמשך הטיפול לשיפור התקשורת הרגשית במצבים אינטימיים מורכבים והרחבת היכולת לתקשורת אמפתית. על פי המלצת הגורמים המטפלים, יש מקום כי הנאשם ימשיך הטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה.

14. שירות המבחן העריך, כי מן הנאשם נשקפת מסוכנות בינונית להישנות התנהגות פורצת חוק. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר, מחד, את היותו בעל יכולות תפקוד גבוהות ומנגד, את קשייו השונים, ובכלל זה את קשייו בוויסות דחפים, אשר התאפיינו בהתנהגות אלימה ותוקפנית, מערכת יחסיו הלעומתית עם המתלוננת וילדיו לאורך השנים. שירות המבחן עתר לדחייה לצורך בחינת התאמתו של הנאשם להשתלבות בטיפול במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ב*****.

15. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 8/2014 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שולב בטיפול במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ב****. מדיווח גורמי הטיפול עלה, כי הנאשם התקשה בשל מחויבויותיו במקום עבודתו להגיע לכל המפגשים, כשלרוב הודיע על כך מבעוד מועד. להתרשמות הגורמים המטפלים, הנאשם משתדל לדבר בפתיחות ולשתף אודות חייו, מביע צער על מצבו, חש כאב סביב ניתוקו המוחלט מבני משפחתו,

מודע לאופן התנהלותו בעבר, משתדל להראות כי עושה מאמצים להשתנות. גורמי הטיפול העריכו עוד, כי הנאשם זקוק להמשך טיפול ולעבודה אישית שיאפשרו לו ראייה מרחבית על אופן התנהלותו ביחסים הבין אישיים כיום ובעבר. לצד זאת, ציינו הגורמים הטיפולים, כי כאשר הנאשם נוכח בפגישות עולה הרושם כי הוא עושה שימוש במרחב הטיפולי לשם העלאת תכנים אישיים, תוך שניכרת אצלו נזקקות לקשר בו יחוש מובן ומיוחד.

16. בשיחה עם שירות המבחן הנאשם היה בתחילה חצוי בנוגע לנזקקותו להמשך טיפול הן לאור העובדה שסיים טיפול אינטנסיבי במסגרת "*****" השייכת לעמותת "יחדיו", כאשר לתחושתו הפנים ושינה את אופן התנהלותו והן לאור קשייו להתמודד עם תכנים הקשורים לנתק ממשפחתו הצפים בסיומה של כל פגישה טיפולית. עם זאת, הנאשם הביע נכונות להמשיך את ההליך הטיפולי.

17. שירות המבחן מציין עוד כי בשיחה עם המתלוננת עלה, כי לעיתים הנאשם יוצר עמה קשר באמצעות הדואר האלקטרוני, מתעניין בשלום ילדיו ומוסר את אהבתו אולם, מעבר לכך, אין ניסיונות נוספים מצדו ליצור קשר. המתלוננת הוסיפה כי היא עדיין מטופלת במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ב*****.

18. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם והשתת עונש של צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלוננת. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שהתרשם כי הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע בהמשך העסקתו בחברת "*****" הקשורה בפרויקטים ביטחוניים.

19. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 24/3/2015 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם את הטיפול במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ב****; מדיווח הגורמים המטפלים עלה, כי הנאשם הגיע למפגשים פרטניים על בסיס שבועי, הפגין מעורבות גבוהה בטיפול, ושיתף אודות רגשותיו, מחשבותיו וקשריו הזוגיים מהעבר; דיווח על ערנות וזהירות בכל הנוגע להתנהלותו בעת כעס ושתף במצבים הקשורים ליחסים בינאישיים עם עמיתים לעבודה; שיתף בהתנהלותו בקשר הזוגי אשר הובילה ליצירת האווירה הקשה אשר שררה בינו לבין המתלוננת במהלך שנות נישואיהם; שיתף בחשיבות שרואה בהמשך שילובו במסגרת התעסוקתית בה משולב מזה מספר שנים.

20. להערכת הגורמים המטפלים קיימת חשיבות רבה לכך שהנאשם יוכל להמשיך בעבודתו במקביל להמשך הטיפול, דבר אשר יתרום רבות לשיקומו האישי.

21. להתרשמות שירות המבחן ניכר כי הנאשם מפתח מודעות בנוגע לכעסיו ולאופן השליטה בהם; מביע חרטה וצער עמוק על אופן התנהלותו בבית לאורך השנים; מצליח להביע כאב, עצב רב על אובדן משפחתו ולצד זאת חש פגיעה קשה בהתייחסות בני המשפחה אליו. שירות המבחן מציין עוד כי מדבריו של הנאשם עולה תחושת השגיות, ערך אישי, ומתן משמעות לחייו דרך מסירותו למקום העבודה.

22. בסופו של יום המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין ולהסתפק בענישה בדמות צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלוננת. להמלצתו זו הגיע השירות מתוך החשש כי הרשעה תפגע פגיעה מוחשית וקונקרטיית במשלח ידו של הנאשם המועסק כמנהל פרויקטים ביטחוניים.

ג. דיון והכרעה:

23. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

24. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

25. במקרה שלפניי מדובר בשני כתבי אישום נפרדים ושונים כאשר כל אחד מהם מתייחס לאירוע נפרד. בנסיבות אלה, כמצוות סעיף 40 לחוק העונשין כל אחד מכתבי האישום מצדיק התייחסות עונשית נפרדת ויש לקבוע לגבי מתחם ענישה הולם נפרד.

בכל הנוגע לעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים במסגרת ת"פ 9788-01-13:

26. מדובר במסכת עבירות אלימות שנקט הנאשם כלפי אותה המתלוננת ובסמיכות זמנים, המגבשת אירוע אחד מתמשך, שלגביו יש לקבוע מתחם ענישה לאירוע בכללותו כמצוות סעיפים 40 ג (א) ו 40 ג (א) לחוק. למותר לציין כי המתחם הכולל שיקבע, צריך לתת ביטוי לרצף המעשים, ריבויים, משכם, תדירותם, לפגיעה שגרמו וליתר הנתונים הרלבנטיים בקביעת מתחם העונש ההולם.

1. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו :

27. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם בכל הנוגע לעבירת תקיפת בת זוג הינו שמירה על שלמות גופם, שלוםם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."
ראו גם דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 1107/06 עיד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):
" כעולה מסעיף 382(ג) לחוק העונשין... המחוקק התייחס בחומרה לתקיפת בן זוג ומשכך הכפיל את העונש בגין עבירה זו לעומת עבירה של תקיפה "רגילה", כאמור בסעיף 380 לחוק העונשין".
ראו גם דבריו של כב' השופט חשין בע"פ 8314/03 עווד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):
" בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת

והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי ששורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו.. והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שייעצם מעשה האלימות כך תאריך תקופת המאסר".

28. לחומרת העבירות של אלימות במשפחה יש להוסיף את הקושי בגיליון, שכן הן מבוצעות על פי רוב בחדרי חדרים, כך שהעבירה בדרך כלל לא תתגלה מבלי שתוגש תלונה על ידי הקורבן.

29. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירת האיומים הינו, שמירה על שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. עמד על כך כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה, שמטרת האיום תהא להניע את המאיום לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאיום. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת."

ראו גם: רע"פ 2038/04 למ' נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים).

ג.2. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

30. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי עסקינן בפגיעה ממשית. מדובר במסכת של ארבעה אירועי אלימות פיזית ומילולית שנקט הנאשם כלפי המתלוננת בסמיכות זמנים. באירוע הראשון, ניסה הנאשם לתקוף המתלוננת בכך, שהשליך לעברה את שלט הטלוויזיה; תקף אותה בכך, שהשליך לעברה נעל שפגעה בגופה; איים עליה שאם תגיע משטרה זה יהיה הסוף של שניהם. באירוע השני, איים הנאשם על המתלוננת בכך, שאמר לה כי לא תזכה לחגוג וכי הוא יפגע בה; ובאירוע השלישי, תקף הנאשם את התלוננת בכך, שנתן לה מכת אגרוף ביד ימין;

באירוע הרביעי, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה כי ימרח את פניה על הקיר ויעשה ממנה טפט וכי אם תתלונן במשטרה, לא אכפת לו מן התוצאות שכן, אין לו מה להפסיד.

31. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: אמנם אין אינדיקציה לכך שהנאשם תכנן מראש את ביצוע העבירות ואולם, כפי העולה מעובדות כתב האישום חלקו היחסי של עמוד 6

הנאשם בביצוע העבירות היה גבוה ואין כל ראייה לכך שאחר השפיע עליו לבצע את העבירות. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלו על מעשהו.

32. מדובר במסכת של מעשי אלימות שנעברה בסמיכות זמנים כלפי אותה המתלוננת וברי, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם לה כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינו רב יותר, הן מפאת השלכת החפצים השונים לעבר המתלוננת והן מפאת מכת האגרוף שספגה המתלוננת מהנאשם בידה. בכל הנוגע לנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מהאלימות המילולית שנקט כנגדה הנאשם מדובר בדברי איומים בוטים שהשמיע הנאשם כלפיה אשר פגעו בשמירה על שלוות נפשה, ביטחונה וחירות פעולתה.

אף אם אניח לטובתו של הנאשם כי המתלוננת לא נהגה כשורה טרם האירועים ובמהלכם, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצדו.

ג.3. מדיניות הענישה הנוהגת:

33. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלוית נסיבות בגין נעברות עבירות אלימות במשפחה. ברי כי בעבירות אלה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת מעשיו, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הענישה בעבירות אלה היא מגוונת כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בשים לב בין היתר לחומרת העבירה, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנותה, המלצת שרות המבחן, השתלבות הנאשם בהליך טיפולי, עמדת הקורבן והסיכוי לשיקום.

פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 6341/05 שלם נ' מדינת ישראל (4.9.05), (פורסם במאגרים המשפטיים) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים, והוא נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל (18.8.08), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, והוא נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 4140/10 אללה נ' מדינת ישראל (6.9.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, והוא נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של

נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, והוא נדון ל- **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 1826/11 סולומון נ' מדינת ישראל (8.3.11), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, והוא נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל (10.3.11), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של אלימות ואיומים כלפי בת זוגו לאורך 5 חודשים. בית משפט השלום דן את הנאשם ל- **6 חודשי עבודות שירות**, תוך שלקח בחשבון כי לנאשם עבר נקי ובני הזוג ערכו ביניהם "סולחה" ואילו בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ודן אותו ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים. הנאשם, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה ונדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.11.12), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל- **8 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

ברע"פ 4311/13 פלוני נ' מדינת ישראל (20.8.13), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש בצווארה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר ל- **8 חודשים**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.11), התקבל בחלקו ערעורו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ונדון ל- **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולמאסר מותנה**. בית המשפט המחוזי הותיר את עונש המאסר על כנו והפחית מעונש המאסר המותנה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 42679-02-13 סנדלר נ' מדינת ישראל (12.4.13) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ובעבירה של כליאת שווא. בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את העונש ל- **חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13), נדחה ערעורו של נאשם על חומרת העונש לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ונגזר עליו בבית משפט שלום עונש של - **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בע"פ (מחוזי נצרת) 49959-04-13 **קאסם נ' מדינת ישראל** (18.6.13), בית המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפת בת זוג ונגזרו עליו - **7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 47258-05-13 **י.פ. נ' מדינת ישראל** (13.10.13), נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי שנגזרו עליו - **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בבת זוג, ניסיון לתקיפה ושיבוש מהלכי משפט, חרף תסקיר חיובי והליך טיפולי.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 58135-12-13 **בדיר נ' מדינת ישראל** (9.2.14), על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג הוטלו - **5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים**.

בת"פ (שלום קריות) 7329-05-08 **מדינת ישראל נ' נישנוב** (5.10.09) הורשעה הנאשמת נעדרת עבר פלילי, על יסוד הודאתה, בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג בשתי הזדמנויות. על הנאשמת, הוטלו - **מאסרים מותנים כאשר ערעורה של הנאשמת נדחה**.

בת"פ (שלום רמלה) 4846-06-09 **מדינת ישראל נ' עבדללה** (3.5.10), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים ונגזרו עליו - **6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בת"פ (שלום אילת) 21283-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוש** (24.5.12) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ובאיומים ונגזרו עליו - **3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בת"פ (שלום רמלה) 14801-08-10 **מדינת ישראל נ' גלדישוב** (13.3.11) נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, עונש של - **6 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה, ובסך הכול 14 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום עכו) 33652-03-11 **מדינת ישראל נ' מטר** (3.7.12), הורשע הנאשם נעדר עבר פלילי, על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתפס את המתלוננת בשערותיה, הלא בגבה באמצעות אגרופיו והטיח את ראשה במשקוף דלת הנהג, ואיים עליה שכשישוב הביתה היא תקבל ממנו מכות. על הנאשם, הוטלו - **7 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות**.

בת"פ (שלום כפר סבא) 36213-04-11 **מדינת ישראל נ' תירם** (3.10.12), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים ונגזרו עליו - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**.

בת"פ (שלום אילת) 18263-04-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.1.12) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ונגזרו עליו - **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

בת"פ (שלום כפר סבא) 51622-11-11 **מדינת ישראל נ' אלחולי** (29.1.12), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים ונגזר עליו - **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

בת"פ (שלום תל אביב) 59862-01-12 **מדינת ישראל נ' שור** (5.6.13), הנאשם נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה בת זוג, הפרת הוראה חוקית ואיומים ונידון ל - **חמישה חודשי מאסר על תנאי.**

בת"פ (שלום נתניה) 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.13), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם איים על המתלוננת, רעייתו, כי אם מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה ונידון ל - **מאסר מותנה לצד עונשים נלווים.**

בת"פ (שלום חיפה) 8656-03-12 **מדינת ישראל נ' אספה** (9.5.13), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג. בית המשפט גזר עליו - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 28671-04-12 **מדינת ישראל נ' קראני** (5.11.13), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ונגזר עליו עונש של - **4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.**

בת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' מנקו** (10.6.14), הנאשם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג בשני אירועים. באירוע הראשון, הנאשם אמר למתלוננת כי ישבור את רגליה וכי בא לו להרוג אותה, נשך אותה וסטר בפניה 3 פעמים. באירוע השני, הנאשם הכניס את המתלוננת למקלחת, פתח מים קרים ואמר לה "כשתירגעי אני אוציא אותך מפה", חבט בראשה בגבה וסטר לה. לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל כשלצדו רכיבי ענישה מותנית. על הנאשם, הוטלו - **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.**

בת"פ (שלום קרית גת) 32054-09-12 **מדינת ישראל נ' ישרזדה** (29.10.14), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת תקיפת בת זוג בשתי הזדמנויות שונות ונגזר עליו עונש של - **צו של"צ בהיקף של 140 שעות, מאסר מותנה, פיצוי וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום רחובות) 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד, וכן שתי עבירות איומים. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, רעייתו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים. כמו כן, שבר בשמים

ואיים עליה כי ייקח לה את הילדים ויעזוב את הבית, ואף איים לרצוח אותה ואת אמה. הנאשם נדון ל- **6 חודשי עבודות שירות**.

בת"פ (שלום פתח-תקוה) 29377-11-12 **מדינת ישראל נ' מזרב** (14.1.13) נגזר על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, עונש של - **10 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 55262-11-12 **מדינת ישראל נ' ש' א"י** (19.3.13), הורשע הנאשם על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, ונגזר עליו עונש של - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה**.

בת"פ (שלום רמלה) 27542-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.14), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג, וכן טיפול בלתי זהיר בנשק. במהלך ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, רעייתו, תקף אותה הנאשם בכך שתפס בשערה בעודו אחוז בנשק. הנאשם נדון ל- **4 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים**.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 26002-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.6.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, וכן בתקיפה סתם של בת זוג. בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, פרודתו, אחז הנאשם עם ידיו את צווארה בחוזקה, עד שהתקשתה לנשום. בהמשך, דחף אותה ונגרמו לה שריטות בצווארה וסימנים אדומים. על נגזרו - **5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים**.

בת"פ (שלום ירושלים) 47798-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.6.14), הנאשם נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד ונידון ל- **חודשיים מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים**.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 8 חודשי מאסר בפועל.

34. יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מגוללת מסכת אלימות בעלת רף חומרה הגבוה מזה שבעניינינו. ברע"פ 4357/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בבית משפט השלום בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים אשר אושרה בבית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון אישר את פסיקותיהן של שתי הערכאות אשר מצאו לנכון להרשיע את הנאשם חרף הסדר הטיעון שהתגבש בין הצדדים במסגרתו **עתרה המאשימה להימנע מהרשעתו**. בית המשפט העליון מותיר את הרשעת הנאשם על כנה מכוח העובדה כי הנאשם לא הצביע על כל פגיעה מוחשית בעיסוקו שתגרם לו היה ויורשע בדין. למעלה מן הצורך יצוין כי חרף רף החומרה הגבוה של מעשי הנאשם הוא נדון לעונשים של: מאסר מותנה, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות וצו מבחן.

ברי כי אין דין מקרה זה כדין המקרה שלפניי.

35. יצוין, כי בתיקים המתנהלים בפניי במסגרת "ימי דיונים מקדמיים" הציגה המאשימה במקרים בעלי רף חומרה גבוה יותר מזה שבעניינינו עמדה עונשית מחמירה פחות.

א. כך למשל, בת"פ (שלום קרית גת) 32054-09-12 **מדינת ישראל נ' ישרודה** (29.10.14) עתרה המאשימה להשית עונש של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג בשלושה אירועים נפרדים. על פי הנטען במסגרת האירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה ברגל מספר פעמים והיכה אותה באמצעות ידו בידה ובכתפה; תוך שגרם לה לחבלות בדמות שטפי דם בירך שמאל; במסגרת האירוע השני נטען, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שסטר לה ובהמשך הכה אותה במספר מכות אגרוף בראשה; ובמסגרת האירוע השלישי נטען, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שמשך בשערות ראשה, הכה במכות אגרוף בידה ובחזה והצמיד את ראשה לחלון הרכב ובהמשך, אחז בידה והכה אותה במכות אגרוף ברגלה השמאלית.

ב. בת"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 **מדינת ישראל נ' בוקובזה** (5.10.14), עתרה המאשימה להשית עונש של מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על נאשמת שביצעה עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך, שתקפה את בן זוגה תוך שנשכה אותו בידו השמאלית וגרמה לו חבלה של ממש בדמות סימן זב דם ביד; בהמשך תקפה הנאשמת את המתלונן בכך, שהכתה אותו בפניו; שרטה אותו בחזהו ובגבו וגרמה לו חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים מעל עיניו ובצדו השמאלי של החזה; המשיכה לתקוף את המתלונן בכך, שתפסה בחולצתו וסטרה על לחיו מספר פעמים; בהמשך לכך, נטלה שתי סכינים ואיימה באמצעותן על המתלונן בכך, שהצמידה אחת מהן לצווארה ואת השנייה לבטנה, תוך שאמרה לו כי יראה מה הוא עושה ושעוד תהא כתבה עליה בעתון; בהמשך לכך, תקפה הנאשמת את המתלונן בכך, שזרקה עליו נעלי בית סטרה לו בפניו, והכתה באגרופיה באשכיו.

ג. ובת"פ (שלום קרית גת) 47867-11-13 **מדינת ישראל נ' רועי ארוסי** (11.3.15), עתרה המאשימה להשית עונש של מאסר מותנה וצו מבחן על נאשם שהורשע בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות (בשני אישומים נפרדים), איומים והיזק בזדון בכך, שבמסגרת האירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שהכה בפניה בחוזקה ובמסגרת האירוע השני, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחפה באמצעות רגלו והטיחה על הקיר; איים עליה באמצעות הנפת בקבוק מעל ראשה; ותוך כדי חיפוש סכין במגירה, איים עליה באומרו כי הוא רוצה שתמות. בהמשך, נטל הנאשם בכוח את מכשיר הטלפון הנייד מידה של המתלוננת והרס אותו בעודו משליך את המכשיר על הרצפה.

בנסיבות אלה, לא נהירה לי עמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה הכוללת ענישה של מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות והבסיס לאבחנה בין נסיבותיהם של המקרים השונים.

36. עיון בפסיקה מלמד, שישנם תיקי אלימות במשפחה, אף חמורים יותר בנסיבותיהם מזה שלפנינו, בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצג, ובהם עבודות שירות לתועלת הציבור, אף ללא הרשעה, וזאת במקרים ייחודיים, בהם מדובר היה בנאשמים שעברו תהליך שיקומי משמעותי וכוללני או בשל נסיבות אישיות יוצאות דופן, כך למשל:

א. בת"פ (שלום רמלה) 8114-05-09 **מדינת ישראל נ' שולזינגר** (24.12.12), הורשע הנאשם, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ונגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת עקב נסיבותיו האישיות הייחודיות של הנאשם ובעיקר בשל היותו מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ב. בת"פ (שלום קרית גת) 52477-05-10 **מדינת ישראל נ' צרטקוב** (22.9.14), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכליאת שווא וגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 50 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם לאור העדר עבר פלילי והליך טיפולי מוצלח שעבר הנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה.

ג. בת"פ (שלום ראשון לציון) 36338-07-10 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** (7.12.11), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות של איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג וגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ללא הרשעה לאור הליך טיפולי ממושך ומוצלח המיועד לגברים אלימים כלפי בנות זוג במרכז "קרבה בטוחה" ולאור עמדת המתלוננת.

ד. בת"פ (שלום קרית גת) 30211-11-11 באיחוד דיון עם ת"פ 44971-12-11 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (29.9.14), בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, היזק לרכוש ואיומים - צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, מאסרים מותנים, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננת, לאור פוטנציאל שיקום גבוה ובשל חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות.

ה. בת"פ (שלום קרית גת) 26905-12-12 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (29.9.14), בית המשפט הסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות תקיפת בת זוג, בכך שהלם בבת זוגו, המתלוננת, באמצעות אגרופ באזור המצח על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם, לאור הסדר סגור שגובש בין הצדדים בעקבות המלצתו החיובית של שירות המבחן והליך שיקום משמעותי שעבר הנאשם. על הנאשם נגזרו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות וצו מבחן למשך שנה.

ו. בת"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 **מדינת ישראל נ' מיכל בוקובזה** (5.10.14), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשמת ביצעה עבירות של תקיפת בן זוג ואיומים והשית עליה - צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה, תוך שהתחשב בהתגייסותה של הנאשמת להליך טיפולי ובאינדיקציות שעלו כי סבלה במשך שנים מהתנהגותו האלימה של המתלון כלפיה.

בכל הנוגע לעבירת הפרת צו ביהמ"ש שנועד להגן על אדם במסגרת ת"פ 42442-08-13

ד.1. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו:

37. הערך החברתי אשר נפגע הוא ההגנה על שלטון החוק, כיבוד החוק ומערכת המשפט ושמירה על הסדר הציבורי. לא בכדי סיווג המחוקק את עבירת הפרת ההוראה החוקית לפי סעיף 287(ב) כעבירה מסוג פשע, שעונש המקסימום העומד בצידה עומד על ארבע שנות מאסר ובכך הביע המחוקק את סלידתו מהתנהגותו העבריינית של מי שמפר ברגל גסה צווים

שיפוטניים שנועדו להגן על חייו, גופו או שלומו של אדם אחר.

ד.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

38. הנאשם הפר את ההוראה החוקית שניתנה בעניינו על ידי בית המשפט לענייני משפחה במסגרת ה"ט 6732-01-13, עת התקשר לטלפון הנייד של המתלוננת, חרף ההוראה החוקית בה נאסר עליו ליצור כל קשר בין ישיר ובין עקיף, לרבות קשר טלפוני עמה. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי עסקין בפגיעה שאיננה ברף חומרה גבוהה עת בפועל לא שוחח הנאשם עם המתלוננת אלא עם בנו שהשיב לשיחה, ועת להפרת הצו לא נתלוותה עבירה פלילית נוספת.

39. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלו על מעשהו.

חרף העובדה כי בנו של הנאשם השיב לשיחת הטלפון שביצע הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת, הרי שלא ניתן להתעלם מהנזק שנגרם בפועל ממעשיו של הנאשם, מעצם העובדה כי הוא הפר את ההוראה החוקית שניתנה בעניינו, תוך רמיסת הערכים של הגנה על שלטון החוק, כיבוד החוק ומערכת המשפט ושמירה על הסדר הציבורי.

ד.3. מדיניות הענישה הנוהגת:

40. סקירת הפסיקה מלמדת כי מתחם הענישה בעבירה של הפרת הוראה חוקית תלויה בנסיבות המקרה ובמהותו של הצו העומד בבסיס ההוראה, כאשר ברי כי אין דינה של הוראה חוקית שניתנה לצורך הגנה על חיי אדם כדינה של הוראה חוקית שניתנה לצורך הפקדת ערבויות.

פירוט פסיקה רלוונטית

בת"פ (שלום באר שבע) 5160/08 **מדינת ישראל נ' אבו טהה** (2.5.10), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, ונגזרו עליו עונשים של - **מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום כפר סבא) 13966-12-09 **מדינת ישראל נ' בכר** (26.1.10), הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, ונגזרו עליו - **6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, ובסכ"ה - 6 חודשי מאסר.**

בת"פ (שלום ראשון לציון) 2174/09 **מדינת ישראל נ' קייטל** (14.2.10), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **מאסר מותנה וקנס כספי.**

בת"פ (שלום אשדוד) 1855/09 **מדינת ישראל נ' פולונוב** (18.2.10), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע

עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום אשדוד) 54553-02-11 **מדינת ישראל נ' בן שימול** (11.10.12), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום קרית גת) 32800-03-13 באיחוד דיון עם ת"פ 1908-06-13 ועם ת"פ 43994-12-13, **מדינת ישראל נ' יסקיב** (22.1.14), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכוח או באיומים למניעת מעצר, הנאשם צירף שני תיקים נוספים במסגרתם הורשע בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **מאסר מותנה, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' ברגי** (30.9.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **חודש וחצי מאסר**, הפעלת מאסר מותנה ובסכ"ה **ארבעה וחצי חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ומאסר מותנה.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו - **חודש מאסר**, הפעלת מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר ובסכ"ה **חמישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.**

מתחם העונש ההולם בעבירת הפרת הצו נע אם כן בין מאסר מותנה ל- 30 ימי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

41. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם בשני כתבי האישום, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 10 חודשי מאסר בפועל.

ד.5. חריגה ממתחם הענישה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור. האם מקרהו של הנאשם מצדיק סטייה ממתחם הענישה הראוי?

הרשעה- הכלל

42. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (פורסם במאגרים המשפטיים), הדגיש בית המשפט העליון כי:

" ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".

43. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת ביטול ההרשעה נקבע כי ביטול ההרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו: ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (להלן: "הלכת כתב") וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בהלכת כתב ציין כבוד השופט לזין כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה.

44. כבוד השופט לזין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

" (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, (ההדגשה אינה במקור, נ.ש.מ.) מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה."

45. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא בלי התלבטות כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו, נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" ושמתיקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעה. זאת ועוד, הוכח בפניי כי הנאשם עושה דרך משמעותית לעבר שיקומו וכי הרשעה תפגע בהליך זה, פגיעה חמורה. יתרה מכך, שוכנעתי כי טעמו של שירות המבחן להימנעות מהרשעה שעניינו, החשש מפגיעה עתידית בעיסוקו של הנאשם יש בו ממש. שירות המבחן העריך כאמור, כי הרשעתו של הנאשם תהווה כתם אשר עלול לחבל בהמשך התפתחותו המקצועית.

46. כפי העולה מתסקירו העדכני של שירות המבחן, במשך השנים האחרונות עושה הנאשם מאמצים משמעותיים לעבר שיקומו והוא מגלה מוטיבציה להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי, מאמציו באים לביטוי הן בהשתלבותו במסגרת הטיפולית "דיאלוג מחודש" במשך 4 חודשים מחודש יוני 2013 ועד לחודש אוקטובר 2013, עת השתתף בטיפולים קבוצתיים על בסיס יומי, טיפולים תרופותיים וטיפולים פרטניים, והן בהשתלבותו והתגייסותו להליך טיפולי במסגרת

היחידה למניעת אלימות במשפחה, תוך הגעתו למפגשים פרטניים על בסיס שבועי במהלך השנה האחרונה.

לדידי, מוטיבציה זו הובילה לראשונה מהפך בחייו.

47. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מהערכת הגורמים המטפלים לפיה, ניכר כי הנאשם מפתח מודעות בנוגע לכעסיו והדרך לשלוט בהם; נוטל אחריות על האירועים נושאי האישום ועל חלקו ביצירת האווירה הקשה ששררה בבית וביחסיו העכורים עם המתלוננת; מביע צער עמוק על אופן התנהלותו, תוך הבעת כאב ועצב רב על ניתוקו מבני משפחתו; והחשיבות הרבה הנודעת לכך שהנאשם יוכל להמשיך במקום עיסוקו כחלק מהליך שיקומו.

48. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות האלימות בתוך המשפחה ועבירות של הפרת צו שיפוטי, כאשר העבירות אותן ביצע הנאשם בנסיבותיהן, והעובדה כי מדובר במסכת של מספר אירועי אלימות, בסמיכות זמנים אין קלות ערך ואולם, לא ניתן להתעלם מהערכת השירות לפיה, הרקע לביצוע העבירות, יכול וקשור בין היתר להיותו של הנאשם בן יחיד להורים מבוגרים אשר לא נענו לצרכיו הפיזיים והרגשיים, שהוביל לגיבוש אלמנטים של ערך עצמי נמוך באישיותו, לקושי בביטוי רגשי, קושי בתקשורת אמפתית ובוויסות דחפים. אלמנטים שבאו לביטוי במערכת יחסים סבוכה ומורכבת עם בני משפחתו לאורך השנים, שהתאפיינה בחוסר יציבות ותגובות אימפולסיביות ולא צפויות מצדו במצבים שונים.

49. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עבר הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדיבידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראאגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים):

" זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" .

50. עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור, וההכרח להילחם בתופעת האלימות במשפחה לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור מסכת חייו הקשה של הנאשם, מערכת יחסיו הסבוכה עם המתלוננת וילדיו, פוטנציאל השיקום המשמעותי ולהירתמותו, חרף הקשיים להליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת "דיאלוג מחודש" ולהשתלבותו במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה מזה תקופה ארוכה, והגעתו למפגשים פרטניים על בסיס שבועי, ניתוקו המוחלט מזה תקופה ארוכה מהמתלוננת ומבני משפחתו כמו גם עמדת העדכנית של המתלוננת - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם ליתן לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, כאשר ההכוונה הטיפולית והכלים שרכש במסגרות הטיפוליות בהן שולב תסייע בעדו לרכוש מיומנויות להתמודדות עם מכלול קשייו - ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתבי האישום ולהימנע מהרשעתו בדין.

51. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקירי שירות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו - מטילים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו לאחרונה ברע"פ 362/14 נאשף נ' מ"י (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ.) - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

52. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן וממכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי במקרה זה ניתן להשיג את מטרות הענישה באמצעות הימנעות מהרשעה, רכיבי ענישה עליהם המליץ שירות המבחן, בתוספת ענישה חינוכית בדמות צו שירות לתועלת הציבור. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

ד.6. גזירת הדין:

53. בבואי לגזור את דינו של הנאשם נתתי דעתי לשיקולים לקולא וביניהם: הודאתו במיוחס לו; החיסכון בזמן שיפוטי יקר; חרטתו של הנאשם על מעשיו; הזמן שחלף מאז בוצעו העבירות; השיהוי בהגשת כתב האישום מבלי שניתן לכך כל הסבר המניח את הדעת; היותו של הנאשם נתון במשך 6 חודשים במעצר בגין תיק זה; המוטיבציה שביטא הנאשם להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי - השתלבותו במסגרת השיקומית "דיאלוג מחודש" לתקופה בת 4 חודשים, השתלבותו במהלך השנה האחרונה במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה והתגייסותו להמשך טיפול במסגרת; החשש כי הרשעה תפגע פגיעה ממשית בפרנסתו לרבות בשל גילו; עברו הפלילי הנקי; עמדתה העדכנית של המתלוננת; ולהתרשמותי לפיה, ההליכים המשפטיים בתיק זה הינם גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו ולשיקולים לחומרא וביניהם חומרת העבירות ונסיבותיהן, כמו כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נוכח כל האמור לעיל, הנני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם ודנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות בהן הודה וזאת לתקופה של

שנה מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 400 שעות.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, כאשר אותה ללא צורך לקיים דיון נוסף.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. פיצוי בסך של 2,000 ₪ למתלוננת -ע.ת/1.

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.

הפיצוי ישולם תוך 90 יום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

ד. מעמידה הנאשם בצו מבחן במסגרת שירות המבחן למשך שנה מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ה, 30/03/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר , שופטת

הוקלדעלידידניאלזון